

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 07.08.1972 (P. 157129)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 20.03.1975

Kl. 30a,9/03

MKP A61b 17/18

CZYT

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej

Twórca wynalazku: Edward Augustyniak

Uprawniony z patentu tymczasowego: Akademia Medyczna,
Lublin (Polska)

Obcinak chirurgiczny

1

Przedmiotem wynalazku jest obcinak chirurgiczny do jednoczesnego ucinania i zaginania drutu, stosowany przy łączeniu odłamów kostnych.

Dotychczas do ucinania i zaginania końca drutu przy transfiksji odłamów kostnych stosowano dwa narzędzia, szcypce do ucinania drutu oraz kleszcze z płaskimi szczękami do zaginania końca wystającego z kości. Niedogodnością stosowania tych narzędzi była konieczność szerokiego otwierania rany u pacjentów, zwłaszcza otyłych oraz możliwość pozostawienia drutu z niezagiętym końcem, co groziło przesunięciem drutu w głąb tkanek miękkich. Istniała również możliwość pozostawienia odcinka drutu w ranie. Przy zaginaniu końca drutu występowało niepożądane rozluźnienie w kanale kostnym.

Celem wynalazku jest usunięcie powyższych niedogodności. Cel ten osiągnięto poprzez skonstruowanie obcinaka do jednoczesnego ucinania i zaginania końca drutu nad łączonymi odłamami kostnymi. Małe gabaryty obcinaka oraz czołowe wprowadzanie drutu pozwalają na niewielkie otwarcie rany przy zabiegu operacyjnym. Przy stosowaniu tego narzędzia zapobiega się odpryskiwaniu odcinka drutu, który pozostaje w obcinaku.

Zaletą obcinaka według wynalazku jest to, że elementy tnące i zaginające znajdują się wewnątrz narzędzia, co pozwala na lepsze wyjaławianie przed zabiegiem chirurgicznym oraz zabezpiecza przed przypadkowym uszkodzeniem tkanek pacjenta.

2

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia obcinak w przekroju wzdłużnym, a fig. 2 obcinak w widoku z boku. Przy końcu dźwigni 1 jest umieszczona stała szczeka 2 w kształcie pierścienia przymocowanego na stałe od strony wewnętrznej na płaszczyźnie dźwigni 1. W osi symetrii szczęki stałej znajduje się otwór 3 rozszerzony od strony dźwigni. Wewnętrzna krawędź szczęki 2 stanowi element tnący, a zewnętrzna — element gnący. W ruchomej szczecie 4 zamocowany jest na stałe trzpień 5 dopasowany ruchomo do gniazda szczęki stałej 2. Prostopadle do osi wzdłużnej trzpienia znajduje się otwór 6, który przy rozchylonych szczękach znajduje się naprzeciw otworu szczęki stałej 2. Zewnętrzna krawędź trzpienia 5 stanowi drugą część zespołu tnącego. Na wewnętrznej stronie korpusu szczęki ruchomej 4 w kanale osadzone suwliwie element dociskowy 7 zazębiony z ruchomą dźwignią 8. Ruchoma dźwignia 8 jest połączona wahliwie z ruchomą szczeką 4 za pomocą sworznia 9. Stała szczeka 2 i ruchoma 4 są złączone wahliwie na sworzniu 5 za pomocą wkrętu 10, którego część nagwintowana wkręcona jest w szczękę ruchomą 4 a koniec wkrętu znajduje się w kanale na zewnętrznym obwodzie stałej szczęki 2. Na obwodzie ruchomej szczęki 4 u góry znajduje się wydłużony otwór 11, którego krawędź stanowi drugi element zespołu gnącego. Stałe wzajemne rozwarcie dźwigni 1 i 8 powoduje sprężyna 14 w jed-

nym końcu zamocowana do stałej dźwigni 1 i ruchomej szczęki 4. Na rysunku fig. 1 pokazano przykładowo sposób ucinania i zaginania drutu 12 i odciinek 13.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obcinak chirurgiczny do jednoczesnego ucinania i zaginania drutu stosowany przy łączeniu odłamów kostnych, **znamienny tym**, że przy końcu dźwigni (1) jest umieszczona stała szczeka (2) w kształcie pierścienia przymocowanego na stałe od strony wewnętrznej na płaszczyźnie dźwigni (1), a w osi symetrii tej szczeki znajduje się otwór (3) rozszerzony od strony dźwigni, wewnętrzna krawędź szczeki (2) stanowi element tnący, a zewnętrzna krawędź — element gnący, przy czym w ruchomej szczecie (4) zamocowany jest na stałe trzpień (5) dopasowany ruchomo do gniazda szczeki stałej (2) stanowiący drugą część zespołu tną-

cego, a w trzpieniu (5) prostopadle do jego osi wzdłużnej wykonany jest otwór, który przy rozchylonych dźwigniach (1) i (8) znajduje się naprzeciw szczeki stałej (2).

2. Obcinak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że na wewnętrznej stronie korpusu szczęki ruchomej (4) osadzony jest suwliwie element dociskowy (7), który jest zazębiony z ruchomą dźwignią (8), a ruchoma dźwignia (8) zamocowana jest wahliwie na sworzniu (9) do korpusu ruchomej szczęki (4).

3. Obcinak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że stała szczeka (2) i ruchoma (4) są połączone wahliwie na sworzniu (5) za pomocą wkrętu (10), którego część nagwintowana wkręcona jest w ruchomą szczękę (4), a koniec wkrętu znajduje się w kanale na zewnętrznym obwodzie stałej szczeki (2).

4. Obcinak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że na obwodzie korpusu ruchomej szczęki (4) u góry znajduje się wydłużony otwór (11), którego krawędź stanowi drugi element zespołu gnącego.

Fig. 2

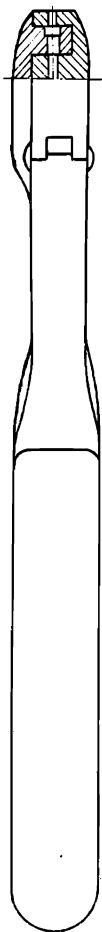

Fig. 1

